

# РЕШЕНИЕ

№ 1780

гр. С., 11.04.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 22 -РИ СЪСТАВ**, в закрито заседание на единадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ВАНЯ АНГ. ГОРАНОВА**

като разгледа докладваното от **ВАНЯ АНГ. ГОРАНОВА** Административно наказателно дело № 20231110215303 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59-63 ЗАНН.

Образувано е по жалба от „С.“ ЕООД, представлявано от управителя Г. М.в У., срещу наказателно постановление /НП/ № 23-2300466/ 04.10.2023 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ Софийска област със седалище гр.С. към ГД „Инспектиране на труда“ за нарушение по чл. 415, ал. 1 КТ. На основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 415, ал. 1 КТ на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 /две хиляди/ лв.

В жалбата са изложени твърдения в насока неправилно приложение на материалния закон и допуснати при издаването на обжалваното наказателно постановление съществени нарушения на процесуалните правила. Като процесуална незаконосъобразност е изтъкнато, че спрямо дружеството, в рамките на една проверка, били съставени единадесет актове за установяване на административно нарушение /АУАН/, респективно издадени единадесет наказателни постановления, като критериите и съображенията на контролните органи за това били неясни. Прави се искане, атакуваното НП да бъде отменено. Жалбоподателят моли да му бъдат присъдени направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, не се явява, не се представлява от процесуален представител. Не се излагат писмено допълнителни доводи в подкрепа на жалбата.

Възземаемата страна, редовно призована, не се явява, представлява се от юрк. Г., редовно упълномощена. Иска се потвърждаване на НП като правилно и законосъобразно, както и присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като се оспорва адвокатски хонорар като прекомерен.

Прилагат се писмени бележки.

Съдът, като взе предвид и прецени събраните по делото доказателства по реда на субсидиарно приложимия наказателно-процесуален кодекс, съобразно с вътрешното си убеждение, намери за установено следното

#### ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

На 19.06.2023 г. е връчена призовка на жалбоподателя за представяне на документи и за даване на сведения във връзка с извършване на проверка в обект на контрол офис, стопанисван от същия, находящ се в гр.С., бул.“Ч.“ № 28Б.

Служители на Дирекция „Инспекция по труда“ Софийска област извършили последваща проверка по спазване на трудовото законодателство от страна на жалбоподателя на 20.07.2023 г. и на 04.08.2023 г. Въз основа изискани и представени от дружеството документи до приключването на проверката, те констатирали, че даденото с протокол № ПР2321506/19.06.2023 г., задължително предписание № 11 не било изпълнено, като от дружеството, работодател по смисъла на параграф 1, точка 1 от ДР на КТ, не били ангажирани доказателства, удостоверяващи заплащане на трудовото възнаграждение на С. А. А. за месец март 2023 г. /“Работодателят „С.“ ЕООД, ЕИК: ..., да изплати начисленото трудово възнаграждение за м. март 2023 г. на С. А. А., ЕГН \*\*\*\*\*, по ведомост, срещу разписка или по писмено искане на работника или служителя – на негови близки - или по писмено искане на работника или служителя на влог по посочена от него банка, за положения труд през март 2023 г. в размер на 6004.33 лв., съгласно разпоредбата на чл.128, т.2 от КТ, вр. чл.270, ал.3 от КТ“, чийто срок е 19.07.2023 г. До приключване на проверката не са представени документи, доказващи изпълнението на предписанието, дадени с горния протокол от 19.06.2023 г.

На 04.08.2023 г., във връзка с горното, е съставен АУАН № 23-2300466, в който е описано подробно времето, мястото и обстоятелствата относно извършеното нарушение на разпоредбата на чл. 415, ал. 1 от КТ.

Въз основа съставения АУАН, при идентично фактическо описание на нарушението и давайки му аналогична правна квалификация, директорът на Д „ИТ“ Софийска обл. издал срещу „СМАР САЙБЕР“ ЕООД атакуваното наказателно постановление, с което на основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 415, ал. 1 КТ му наложил имуществена санкция в размер на 2 000 лв.

#### ПО ДОКАЗАТЕЛСТВАТА:

Изложената фактическа обстановка съдебният състав прие за установена въз основа събраните по делото гласни и писмени доказателства и доказателствени средства, както следва: гласни - показанията на свидетелите И. Г. Г. и К. Г.ева К. и писмени - протоколи за извършени проверки; призовка по чл. 45, ал. 1 АПК; идентификационна карта; писмено сведение от Нина Николова, писмено сведение от жалбоподателя, заповеди за компетентност и длъжностна характеристика, както и от останалите материали по делото.

От показанията на разпитаните свидетели Г. и К. и от протоколите за извършените проверки се установяват обстоятелствата по осъществяването спрямо дружеството-жалбоподател първоначална и последваща проверки по спазване на трудовото законодателство и направените при тях констатации. Посредством цитираните доказателствени източници се изясняват обстоятелствата по даденото при първата проверка предписание № 11, срокът за изпълнението му - до 19.07.2023 г., и констатацията при втората проверка за това, че работодателят не го е изпълнил, предвид липсата на ангажирани доказателства в обратната насока. Съдът прецени показанията на свидетелите като обективни и достоверни, в корелация с писмените доказателства по делото, затова ги кредитира и използва при формирането на фактическите си изводи.

С оглед горните съображения съдебният състав намери за установен по категоричен начин както факта на осъществяване на нарушението /неизпълнение на даденото с протокола от 19.06.2023 г. предписание под № 11/, така и времето и мястото на извършването му, а именно: първият работен ден след изтичане срока на предписанието – 20.07.2023 г., в седалището на дружеството, находящо се в гр. С.. Неизпълнението на предписанието е констатирано при последващата проверка, извършена от служители на Дирекция „Инспекция по труда” Софийска област на 20.07.2023 г. и на 04.08.2023 г. Материалната и териториална компетентност на актосъставителя и административнонаказващия орган, с оглед заеманите длъжности, следват по силата на закона и актовете по прилагането му /КТ и Устройственият правилник на ИА „ГИТ“/, и от представените от наказващия орган заповеди и длъжности характеристики.

#### ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Жалбата изхожда от правоимащо лице, депозирана е срещу подлежащ на оспорване административен акт и е депозирана в законоустановен срок.

По същество жалбата е неоснователна. Съображенията за това са следните:

Процесните АУАН и наказателно постановление са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма и съдържание - чл. 42 и 57 ЗАНН, при спазване на установения ред и в сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН. Процесуални нарушения в процедурата по съставянето и връчването им не са допуснати.

АУАН и наказателното постановление отговарят на изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН – те съдържат описание на нарушението, времето и мястото на извършването му, и пълно и ясно описание на обстоятелствата, при които е било осъществено. Налице е съответствие между фактическото му описание и дадената правна квалификация.

Нарушение на разпоредбата на чл. 52, ал. 4 ЗАНН не се констатира, доколкото наказващият орган, преди да се произнесе по преписката с издаване на наказателното постановление, е извършил дължимата проверка на акта, с оглед неговата законосъобразност и обоснованост. Излагането на мотиви по представените доказателства и релевираните възражения срещу АУАН не е законово регламентирано.

Що се отнася до изтъкнатия аргумент, в посока издадени единадесет наказателни постановления срещу жалбоподателя в рамките на извършената от Д „ИТ“ Софийска област проверка, извън подлежащото на съдебен контрол в рамките на настоящето производство, и релевираните във връзка с тях оплаквания, съдът го прецени като неотносим към предмета на делото. Независимо от това обаче следва да се отбележи, че административнонаказателното производство, за разлика от наказателното, не познава института на продължаваното престъпление по смисъла на чл. 26 НК. Аргумент в тази насока следва от изричната разпоредба на чл.18 от ЗАНН, съгласно която, когато едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко едно от тях. Предвид констатираните при извършените от контролните органи проверки нарушения, касаещи различни периоди, правилно и обосновано са издадени отделни наказателни постановления за всяко от тях. Настоящият съдебен състав е компетентен да се произнесе по обосноваността и справедливостта единствено на конкретната санкция, наложена с атакуваното НП, предмет на съдебен контрол в рамките на проведеното първоинстанционно производство.

Предвид това съдът прецени, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, в това число по отношение на задължителните реквизити на АУАН и НП, които да са ограничили правото на защита на санкционираното лице и да представляват формални основания за отмяната на санкционния акт.

Атакуваното наказателно постановление е и материалноправно законосъобразно. Фактическата обстановка по извършване на нарушението е правилно изяснена от актосъставителя и административнонаказващия орган. Въз основа кредитираната доказателствена съвкупност се установи безспорно, че с противоправното си бездействие, неизпълнявайки до изтичането на дадения от контролните органи срок /до 19.07.2023 г. включително/, задължителното за изпълнение предписание по спазване на трудовото законодателство - да изплати на С. А. А. уговореното трудово възнаграждение за извършената работа за месец март 2023 г., съгласно чл. 128, т. 2 КТ, в качеството на работодател „С.“ ЕООД е осъществило от обективна страна състава на нарушението по чл. 415, ал. 1 КТ. Нарушението е извършено на 20.07.2023 г., както правилно е посочено в АУАН и НП. То е осъществено чрез бездействие в рамките на предоставения за изпълнение на предписанието срок, след изтичането на който нарушението е налице. Предписанието е било задължително за работодателя, доколкото е дадено на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 КТ и не е било оспорено в законоустановения срок. Следователно е влязло в сила и е произвело правни последици, в който смисъл за дружеството-жалбоподател с възникнало задължението за изпълнението му в указания срок. С оглед на това, доколкото включително в рамките на проведеното първоинстанционно съдебно производство не се доказва изпълнението му, наведените възражения бяха преценени като неоснователни.

Във връзка с последните следва да се допълни, че задължителното предписание по чл 404, ал. 1, т. 1 КТ е принудителна административна мярка,

подлежаща на обжалване по реда на АПК - чл. 405, изр. 1 КТ. По делото няма данни за това, предписанието да е било оспорено и/или отменено по административен и/или съдебен ред. Последица от необжалването му е влизането в сила, с което се преклудира възможността да се релевира инцидентно неговата незаконосъобразност. Затова при съдебното оспорване на НП по реда на ЗАНН правно значим и подлежащ на изследване е единствено фактът на неизпълнение на влязло в законна сила предписание като основание по чл. 415, ал. 1 КТ да се ангажира административнонаказателната отговорност на работодателя. Отрицателна предпоставка за това ангажиране би била отмяната на предписанието от съда или горестоящ административен орган, тъй като само тогава изпълнението му би било недължимо. В случая такава отмяна не е налице. След като процесното задължително предписание не е било обжалвано по надлежния ред пред съответния административен съд, то е станало задължително за изпълнение, независимо дали е било правилно или не, като предметът на настоящето производство е органичен до проверката било ли е изпълнено.

Субективната съставомерност на нарушението се презумира, предвид обективния характер на отговорността на юридическите лица.

Настоящият съдебен състав намира за необходимо изрично да подчертае, че не са налице основания за преквалифициране на случая в маловажен по смисъла на чл. 415в, ал. 1 КТ, доколкото от страна на дружеството-жалбоподател не бяха ангажирани доказателства, нарушението да е било отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в КТ. Разпоредбата на чл. 415, ал. 1 КТ предвижда за процесното нарушение виновното лице да се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1 500 до 10 000 лв. Наложена на „С.“ ЕООД имуществена санкция е индивидуализирана в размер към минималния - 2 000 лв. Не се установяват нито многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства, нито такива, които правят обществената опасност на нарушението значително по-ниска в сравнение с обичайните нарушения от подобен вид. Санкцията се явява обоснована и справедлива, с оглед съществено нарушаване на трудовоправния статус на работника и свързаните с това обществени отношения и задължения на работодателя към фиска. Поради това съдът счита, че коментираният размер на административно наказание ще изиграе дисциплиниращ за жалбоподателя ефект да не извършва отново подобни нарушения и, в този смисъл, АНО правилно е приложил санкционната разпоредба.

Воден от горното, съдът прие, че атакуваното НП е правилно и законосъобразно, издадено в съответствие с изискванията на материалния закон и при съобразяване с процесуалните правила. Основания за отмяната или изменението му не се констатираха. Подадената жалба съдът прецени като неоснователна, затова тя следва да бъде оставена без уважение.

При този изход на спора, искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение на въззиваемата страна, по което съдът има задължението да се произнесе, се явява основателно. Съгласно разпоредбата на чл.63д, ал.1 от

ЗАНН, в съдебните производства по ал.1 страните имат право на присъждане на разноси по реда на АПК. Съгласно чл.143, ал.3 от АПК, когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноси, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ (разпоредбата на чл.37 от ЗПП препраща към Наредба за заплащането на правната помощ от 01.01.2006г.). Разпоредбата на чл.27е от Наредбата предвижда възнаграждение за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 150 лв. Настоящият състав счита, че делото не се характеризира с особена фактическа и правна сложност, също така взе предвид и броя на проведените заседания, поради което определя на въззиваемата страна (ЦУ на НАП- гр. С.) да бъде изплатена сумата от 80 лв., представляващи направени разноси за юрисконсултско възнаграждение. По тези съображения и доколкото НП следва да бъде потвърдено, искането на жалбоподателя за присъждане на разноси за адвокатско възнаграждение трябва да бъде оставено без уважение, то е неоснователно.

При законосъобразно проведено административнонаказателно производство, без допуснати процесуални нарушения на правилата от съществен характер и при приложен правилно материален закон, с категорична установеност на нарушението и на неговия автор, атакуваното наказателно постановление следва да бъде потвърдено, затова на основание *чл.63, ал.2 от ЗАНН, СЪДЪТ*

## **РЕШИ:**

**ПОТВЪРЖДАВА** *изцяло като законосъобразно и правилно* наказателно постановление № 23-2300466/ 04.10.2023 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ Софийска област със седалище гр.С. към ГД „Инспектиране на труда“, с което на жалбоподателя за нарушение по чл. 415, ал. 1 КТ и на основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 415, ал. 1 КТ е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 /две хиляди/ лв.

**НЕ УВАЖАВА** искането на жалбоподателя за присъждане на разноси за адвокатско възнаграждение.

**ОСЪЖДА** „С.“ ЕООД да заплати на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ парична сума в размер на 80 /осемдесет/ лв., представляваща юрисконсулско възнаграждение за осъществяването на процесуално представителство пред настоящата съдебна инстанция.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на Глава XII от АПК и на основанията по НПК пред Административния съд – С.-град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: \_\_\_\_\_